Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

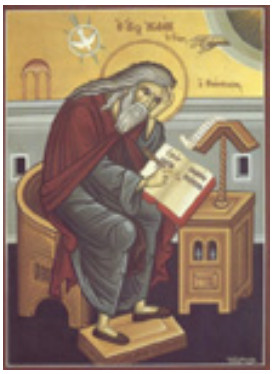

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/3534/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 11/09/2026 02:13:40

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 28 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος δεν είχε καθορισμένη ημερομηνία εορτασμού στο ελληνορθόδοξο ημερολόγιο.

Συνηθιζόταν να μνημονεύεται το όνομα του στις 28 Ιανουαρίου μαζί με τον άλλο μεγάλο Σύρο πατέρα της Εκκλησίας, τον όσιο Εφραίμ.

Ωστόσο εδώ και μερικά χρόνια και με πρωτοβουλία του οσίου γέροντος Παϊσίου του Αγιορείτου,ο οποίος ευλαβείτο πολύ τον όσιο Ισαάκ, συντάχθηκε η ακολουθία του και επελέγη η 28η Σεπτεμβρίου ως ημέρα εορτασμού της οσιακής μνήμης του.

Μάλιστα χτίστηκε στο Αγιον Όρος και ο πρώτος ναός του Οσίου, σε κελλί μοναχού της συνοδείας του γέροντος Παϊσίου.

Από το βιβλίο «Ασκητικοί λόγοι. Αββάς Ισαάκ του Σύρου», Εκδόσεις Απόστολος Βαρνάβας, διαβάζουμε:

Ο όσιος πατήρ ημών Ισαάκ, ο μέγας και θαυμαστός στην αρετή, ο ουρανοπολίτης αυτός άνθρωπος και επίγειος άγγελος, του θαυμάσιου εκείνου Αβραάμ όχι υιός, αλλά γνήσιος απόγονος, υπήρχε το μεν γένος Σύρος, γεννήθηκε δε κατά άλλους στην Νινευή πόλιν της Μεσοποταμίας, κατ' άλλους γεννήθηκε και ανατράφηκε και μεγάλωσε σε κάποια κωμόπολη, όχι μακριά της Εδέσσης, πόλεως της Συρίας.

Ποίοι υπήρξαν οι γονείς τούτου του μακαρίου πατρός και ποίας καταστάσεως άνθρωποι ήσαν και πώς λεγόντουσαν, είναι άγνωστο. Γνωρίζομε όμως, ότι ο θείος ούτος πατήρ στην ακμή της ηλικίας του απαρνήθηκε τον κόσμο και τα εν τω κόσμο απήλθε μετά του αυτάδελφού του σε κοινόβιο, στα μέρη εκείνα του αγίου μάρτυρος Ματθαίου καλούμενο, οπού και άλλοι πολλοί τότε ασκούσαν την εν σώματι Αγγελική πολιτεία.

Αφού ντύθηκε το αγγελικό σχήμα και τον τρόπον και τον βίον και γυμνάστηκε στους ασκητικούς αγώνας και πόνους και κορέστηκε εκ του γάλακτος της πρακτικής αρετής και αφού με ικανό τρόπο κατεκοίμησε τα άταχτα της σάρκας πάθη και την σάρκα καθυπέταξε στο πνεύματι, πεθύμησε την στερεά της βαθυτέρας θεωρίας του πνεύματος τροφή.

Και αμέσως έφυγε από το κοινόβιο και από όλη εκείνη της ιερά αδελφότητα και δρομαίος ήλθε ως διψασμένο ελάφι στις πηγές των υδάτων σε ερημικό τόπον, μακριά του κόσμου και της συναναστροφής των πολλών, κατοίκησε εντός μεμονωμένου κελιού, μόνος μόνω τω Θεώ και τω εαυτού πνεύματι ασχολούμενος.

Ο δε αυτάδελφος, όταν ανέλαβε την ηγουμενία του κοινοβίου, έγραφε επανειλημμένως προς αυτόν και τον παρακαλούσε δεόμενος, να επανέλθει στην πρώτη αυτού μετάνοια, αλλά ο θείος Ισαάκ γλυκαθείς τη γλυκύτητα της θεωρίας του πνεύματος και της μελέτης των θείων εννοιών και της νοεράς προσευχής, παντελώς δεν πρόσεχε στου αδελφού τις παρακλήσεις, ουδέ συγκατατέθηκε ν' αφήσει το της ησυχίας αμέριμνο και ατάραχο. Και αφού οι παρακλήσεις δεν μπόρεσαν να κατορθώσουν την επιστροφή του, θεία αποκάλυψις προσκάλεσε αυτών άνωθεν στην αρχιερατική επιστασία των Νινευιτών εκκλησίας. Και εάν ένας τον αδελφών αυτού, εφάνη παρήκοος πρότερον, ύστερον όμως στην θεία φωνή υπέκυψε τον αυχένα μετά ταπεινώσεως. Αφήνει λοιπόν την έρημο και ησυχία ο φιλέρημος και φιλήσυχος Ισαάκ και της μεγαλουπόλεως Νινευή προχειρίζεται επίσκοπος.

Δεν έπρεπε βέβαια ο λύχνος να βρίσκεται υπό τον ερημικό μόδιο κρυμμένος, αλλά να τεθεί επί την ποιμαντική λυχνία, για να διαυγάσει στους μακράν της ερήμου ευρισκομένους της διδασκαλίας και αρετής το φως αλλά αυτό λίγο διήρκεσε, και τόσο, ώστε μόλις ανέτειλε και φάνηκε το φως στον ορίζοντα της εκκλησίας, και πάλιν έδυσε και κρύφτηκε καθότι ο όσιος ούτος πατήρ έπαθε ο,τι και ο θείος Γρηγόριος ο θεολόγος, ο οποίος όταν ψηφίστηκε επίσκοπος Σασίμων, αμέσως αναχώρησε από εκεί. Αίτια δε της αμέσως από την επισκοπική θέση αναχωρήσεις του πατρός Ισαάκ υπήρξε το εξής περιστατικό.

Όταν χειροτονήθηκε ο όσιος και κάθισε στο επισκοπικό οίκημα, παρέστησαν ενώπιον του δύο χριστιανοί, ο ένας ήταν δανειστής, ο άλλος οφειλέτης· και ο μεν δανειστής απαιτούσε το δάνειο, ο δε οφειλέτης ομολογούσε το χρέος, άλλα μη έχων προς το παρόν τα χρήματα ζήτησε μερικές ημέρες προθεσμία αλλά ο άσπλαχνος εκείνος δανειστής, είπε ότι εάν δεν μου αποδώσει, σήμερα αυτός το δάνειο, εγώ εξάπαντος παραδίδω αυτόν στον κριτή. Ο δε όσιος πατήρ Ισαάκ λέγει προς αυτόν, τέκνον, εάν για την εντολή του Ευαγγελίου οφείλεις και τα δια της βίας παρά σου αφαιρεθέντα πράγματα να μη ζητείς, πόσο μάλλον δεν πρέπει να υπομένεις λίγες μέρες ημέρας αυτόν ο οποίος σε παρακαλεί; Ο δε ανελεήμων εκείνος δανειστής, άφες, πάτερ, ήδη το ευαγγέλιον, είπε με αυθάδεια και αναχώρησε από εκεί. Μόλις άκουσε αυτά ο όσιος Ισαάκ, είπε στον εαυτό του εάν αυτοί δεν υπακούν στα προστάγματα του ιερού ευαγγελίου, τι λοιπόν εγώ ήλθα εδώ να πράξω; Αυτά είπε, και ευθύς αναχώρησε πάλιν στην έρημο, και ήλθε και κατοίκησε στο πρώτον του κελίον, οπού μέχρι θανάτου ανδρείως και καρτερικός υπέμεινε.

Ποιους δε αγώνας ανέλαβε ο μακάριος ούτος πατήρ κατά των δαιμόνων και της σαρκός, και ποιός υπήρξε κατά την πρακτική και θεωρητική αρετή, και σε πόση ψυχής τελειότητα έφθασε, και ποια χαρίσματα αξιώθηκε στο βίο όσο ζούσε επί της γης, όλα αυτά είναι περιττό να διηγηθεί κάποιος· Καθόσον ευκόλως εννοούνται από τα ίδια λόγια που περιέχει το παρόν βιβλίο.

Από όσα μπορούν να γίνουν φανερά ότι όσα έγραψε ό θείος ούτος πατήρ, πρώτον κατόρθωσε αυτά ο ίδιος γιατί στον εικοστό έκτον λόγον λέγει, «εν πολλώ καιρώ πειραζόμενος από τα δεξιά και από τα αριστερά και εαυτόν δοκιμάσας εν τοις δυσί τρόποις τούτοις πολλάκις, και δεξάμενος εκ του εναντίου πληγάς αναρίθμητους, και αξιωθείς μεγάλων αντιλήψεων κρυπτώς, εκομισάμην εαυτω πείραν εκ των μακρών χρόνων των ετών, και εν δοκιμασία και Θεού χάριτι ταύτα εμαθον»· στον δέκατο πέμπτο λόγο λέγει, «ταύτα έγραψα προς ανάμνησιν εμήν, και παντός έντυχάνοντος τώδε τω συγγράμματι, καθώς κατείληφα από τε της θεωρίας των γραφών, και των αληθινών στομάτων, και μικρόν απ' αυτής της πείρας»· αλλά και όσης χάριτος αξιώθηκε παρά Θεού δεν δυνήθηκε να παρασιώπηση, και σε πολλούς άλλους λόγους αμυδρώς, μάλιστα στον τριακοστό όγδοο φανερώς διακηρύττει λέγων, «πολλάκις οτε ταύτα έγγραφων, υπελείποντό μου οι δάκτυλοι επί τον χάρτη, και ούχ υπέφεραν κατέναντι της ηδονής, της εμπιπτούσης εν τη καρδία μου, και τας αισθήσεις κατασιγαζούσης». Κατά τούτο πρέπει να θαυμάσει κάποιος την αρετή του θείου πατρός, ότι ενώ ευρίσκετο μακράν των ανθρώπων, κατεφλέγετο υπό της προς αυτούς αγάπης, καθώς ο ίδιος περί εαυτού διαμαρτυρόμενος, στον αυτόν λόγον λέγει, «διότι γέγονα μωρός, ούχ' υπομένω φυλάξαι το μυστήριον εν σιωπή, αλλά γίνομαι άφρων για την των αδελφών ωφελείαν διότι αυτή εστίν ή αγάπη ή αληθινή, ήτις ου δύναται υπόμεινε εν τινι μυστήριο εκ των αγαπητών αυτής»· για αυτό στην έρημο ευρισκόμενος, πότιζε αφθόνως δια του ζωηρού νάματος της διδασκαλίας του τας ψυχάς των αδελφών.

Έζησε ο άγιος ούτος, αρχομένης της εβδόμης από κτίσεως κόσμου χιλιάδος, το οποίο εξάγεται από κάποιο χωρίου του τριακοστού τρίτου λόγου, όπου περί των δαιμόνων λέγει ούτως, «εξ εναντίας γαρ τούτων (των δαιμόνων), των εχόντων εξακισχιλίους χρόνους εισφέρεις εαυτόν δογμάτισε» από αυτό γίνεται φανερό, ότι όταν τον λόγον έγραφε, υπήρχε ήδη τελειωμένο το από κτίσεως κόσμου εξακισχιλιοστόν έτος.

Λειτουργικά κείμενα

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.

Αρετών ταις ακτίσι καταλαμπόμενος, της εν Χριστώ πολιτείας φωστήρ πολύφωτος, θεοφόρε Ισαάκ ώφθης εν Πνεύματι, και κατευθύνεις ασφαλώς, σωτηρίας προς οδόν, διδάγμασι θεοπνεύστοις, τους ευφημούντας σε Πάτερ, ως του Χριστού θείον θεράποντα.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τη υπερμάχω.

Τη ισαγγέλω πολιτεία σου, μακάριε, του Παρακλήτου ανεδείχθης θείον όργανον, Ισαάκ, και μοναζόντων τύπος εν πάσιν, αλλ' ως χάριτος της θείας ενδιαίτημα, χάριν αίτησαι ημίν και φως ουράνιον, τοις βοώσι σοι, χαίροις, Πάτερ θεόσοφε.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ησυχίας θείος κανών, χαίροις μοναζόντων, ο διδάσκαλος ο σοφός, χαίροις ο παρέχων, τα πρόσφορα εκάστω, της χάριτος τω λόγω, Ισαάκ Όσιε.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

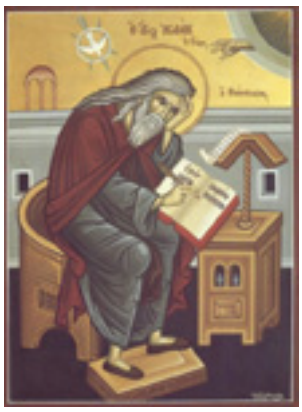

Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

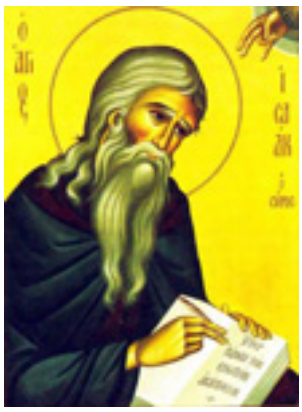

Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

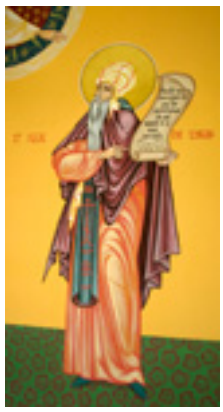

Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

Όσιος Ισαάκ ο Σύρος

Σχετικά κείμενα

1. Θέλεις να κάνεις το καλό; Ετοιμάσου για πειρασμό - Του Αββά Ισαάκ του Σύρου